

razkošno bujna in vriskajoča. Simfonijam najbližje stojita njegova suita in serenada. Prav narodnega duha je „Suita za mali orkester“ op. 39. E-dur

Antonín Dvořák.

in serenadi v F-mol op. 22. in 44., obe polni humorja in duhovitosti. Pridružuje se jim 22 simfoničnih varijacij, dva koncerta, „Scherzo capriccioso notturno“, oba venca „Slovanskih plesov“, uverture „Kde domov můj?“, „Husitská“ in „Sv. Václav“ z uverturami op. 91–93 „V přírodě“, „Karneval“ in „Otelo“. Tri „Slovanske rapsodije“ delajo s svojo prostejšo obliko prehod k novejšim simfoničnim skladbam. Krasne so njegove balade „Vodník“, „Polednice“, „Zlatý kolovrat“ in „Holoubek“, kakor tudi „Písňě bohatýrské“. Med strogo formalne skladbe Dvořákové spadajo njegovi koncerti: Za klavir (op. 33. v „g“), za gosli (op. 53 v „a“), za violončel (op. 104.) in razna komorna dela. V komornih delih stoji Dvořák poleg Brahmsa, Saint-Saensa in Čajkavskega na odličnem mestu. Imenujemo le njegovih osem kvartetov, dva kvinteta in šesteta, tri trije, zanimive „Maličkosti“, romance, sonato za klavir in gosli, „Dumky“ in razne manjše skladbe

V koralu in v pesmi, zlasti pa v oratoriju, je Dvořák skladatelj največjega zloga. Med pesmimi so znane zlasti njegove „Ciganske melodije“, „Štiri pesmi v narodnem tonu“, „Písňě milostné“ in „Písňě biblické“, dueti „Moravski dvospeví“, zbori „V přírodě“ in „Hymnus českého rolnictva“. V oratoriju dosega Dvořák Händla in Mendelssohna, v „Requiemu“ pa Mozarta. Znan je njegov „Hymnus“, zlasti pa veličastni „Stabat Mater“, „Svatební košile“, oratorij „Sveta Ljudmila“, „Maša v D-dur“ in „Requiem“. Od opernih del imenujemo sledeče: „Kráľ a uhlíř“, „Vanda“, „Tvrde palice“, „Šelma sedlák“, „Dimitrij“, „Jakobín“, „Čert a Káča“, „Rusalka“ in poslednje njegovo delo — „Armida“.

S tem pa seveda še nismo našeli vseh njegovih del. Dvořák je bil odločen domoljub tudi tedaj, ko je dosegel toliko slavo in čast po širnem svetu. Prišel je rad v Prago, da je tam prevzel vodstvo konservatorija. Letos je začel bolehati. A nihče se ni na-

dejal, da bo smrt tako nenadoma vzela Čehom njihovega prvega glasbenika. Dne 1. maja opoldne je umrl za srčno kapjo. Pokopali so ga z največjo slovestnostjo.

Bodi časten spomin velikemu slovanskemu glasbeniku!

Dr. Piotr Chmielowski. Nagle smrti je umrl dne 23. aprila v Lvovu dr. Peter Chmielowski, književni zgodovinar, kritik, biograf in publicist. Komaj sedem mesecev je preteklo od onega časa, kar je prevzel profesuro poljske književnosti na Lvovskem vseučilišču. Prsna bolezen, ki je že davno razjedala njegov organizem, ko je bil še poznan kot pisatelj in urednik v Varšavi, je napravila konec njegovemu življenju. Chmielowski je bil rojen l. 1848. v Zavadincih na ruskem Podolju. Težki so bili pogoji njegovega življenja, zlasti v prvi dobi njegovih vseučilišnih študij. Leta 1865. so se njegovi nikakor ne premožni stariši preselili v Varšavo, kjer je bilo malemu Petru lažje dokončati gimnazijske študije

Kuropatkin v Sergijevi lavri.

na mladem, novo osnovanem vseučilišču. Že kot dijak „Glavne šole“ je l. 1867. priobčeval v „Przegladu Tygodniowem“ poročila o nemški književnosti. Od l. 1868. do l. 1871. je zalagal oddelek kritičnih